

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 81. ANULU XVII.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumerarea se face în Sabiu la expediția foiește pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin acorduri francate, adresee către expediția. Pretinul prenumerației pentru Sabiu este de anu 7. fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 8. fl. 50. Prețul celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarhia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și terii străine pe unu 12 pe 1/4 anu, 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru întea ora cu 7. cr. sirul, pentru a doua ora cu 5 1/2, cr. și pentru a treia repetitie cu 3 1/2, cr. v. a.

Sabiu, în 1224 Octombrie 1869.

Evenimente politice.

Partidul opositional în Boemiei își formulează cererile sale, că pretul alu impaciunirei cu nemții nu mai putinează ca în următoarele: incoronarea imperatorului în Pragă de rege alu Boemiei, facerea unei legi pentru naționalitate, recunoșterea dreptului de statu alu Boemiei, rezolvarea separată a trebilor nemțesci la o curia nemțescă, și a boemilor la o curia constatațorie din deputati boemii. Se intielege că cont. Beust e departe de atari concesiuni, cu care caderea sa aru fi legată.

In privința școalăi din Dalmatia dice „Frblt“ din Vienă, că din acea împregiură, că s'a transisă astăzi multe trupe pentru sugrumarea școalăi nu este nici decâtă a se deduce vre-o temere de pericol, că aceea școală va lua dimensiuni și mai mari, ei prin tramitera de trupe mai multe a vrut, că deodată sa nadușiescă acea școală; mai departe dice acea făță, că este falsă acea faimă, că și din Vienă chiaru s'ară fi transisă la Dalmatia dăoue regimenter adeca Ramming și Gorizzutti. Principele Montenegriloro a opritu ori-ce legatura cu insurgenții, și după audite, consulul rusesc din Ragusa a capătatu instrucțiuni dela regimulu seu, că sa ia o astfelu de atitudine fatia cu insurectiunea acăstă, carea sa nu dea nici cea mai mică anșă de suspiciune fatia cu Austria. Păța încă sa fia postat la granita Dalmaciei o trupa observată, fia acăstă său din obligamentu cătra Austrii, său din îngrijiri proprii pentru vre-o școală, ce aru erupe în sinulu seu.

In Francia criză crește pre di ce merge, spiritele devin totu mai iritate; se vorbesce de retragerea lui Léon d'Auvergne din ministeriu și înlocarea lui prin Rouher; și regimul este în mare temere, că pre 26 Oct. va erupe, chiaru unu macelui în masă poporului de aceea și ia unele măsuri preventive.

Partidul republicană în Spania a indrumat revoluționea cu o pregătire forță exactă. La 100 de puncte erupse revoluționea în ună și aceea ora; acăstă împregiurare facă că sa se latiescă repepe cu succesu. Partidul reacționară încă a castigat unele lupte, dară preste totu este în desavantajiu.

In dilele acestea vedîrămu în mai multe foi române și straine unu telegramu despre casatoria principelui României cu prinsă Elisabeta de Vied; cu acestu numără suntemu în poziție a dă publicului după „Monitoriul“ României lucruri mai detaliate (vedi România).

Dietă Ungariei.

Siedintă din 18 Octobre. Presedintele anuncia petitionile înscrise. Comisiunea de administrație așterne cuprinsul speselor, care se decide a se tipări. Presedintele citește numerole deputaților, cari au cerutu concediu și adunarea aproba unde astă motive, ieră unde nu denegă cu iritatiune concediul cerutu. Dan Irányi voiesce, că Ungaria sa fie independentă de bancăa națională din Vienă și interpelăza pre ministrul de finanțe în cauza acăstă.

Ministr. de finanțe Lonyay așterne propunerile financiare. Zsedenyi cere registrul pensionistilor cu normele, după care s'a pensionat, carele s'a decisu în 5 Dec. o. tr. că sa-lu asternă ministeriul. Lonyay respunde, că listele acestea suntu în tipariu și se voru așterne înaltei case. Irányi e de parere, că sa nu se trăca la consultarea despre propunerile financiare în absență deputaților croati. Se decide, a se tipări propunerile acestea. Presed. minist. contele Audrasz preda articulii de lege sanctiunati, despre contracturi de negoțiu, posă și navigațione cu Elveția Ger-

maniă nord, și Anglia. Min. de finanțe Lonyay așterne unu proiectu despre unu creditu supletoriu de 151.000 fl. pentru caleatorii Maj. S. în Orientu. Se va tipări.

Din senatele scolari comitatense.

Clusiu, 4/16 Octubre.

Astăzi se tienă aici primă adunare a senatului comitatensu a cărui obiectu principalu fu constituirea sea propria.

La 10 ore fiindu adunati mai toti membrii senatului, cei din partea comitatului precum și cei din partea confesiunilor, dlu presedinte Kethely deschide adunarea acestui senat salutându mai întâi pre membrii senatului, amintindu despre scopul adunării și în specie de missiunea cea grea a sea că presedinte; speră firmu în conlucrarea zelosă și energica a membrilor spre efectuarea scopului inaltu; intonează în grigirea în regim de cultură poporului, prin carea lasă dezvoltarea libera a fia-cărei națiuni său confesiuni, rezervându-si regimul numai dreptulu de supr'a-inspecție și venirea într'ajutoriu acolo unde va vedea nevoie.

Terminându cuventarea presedintelui dechipă, că conformu instrucțiunii ministeriale ce se impară și pre la membrii prin dlu subinspectoar Hossu mai înainte, e a se alege unu notariu interimale. Acăstă se întempe. Romanii înse pretindu numai decâtă sa se alegă și unu notariu romenu. Presedintele nu e în contra, dice înse, că fiindu activitatea celui alesu numai interimale sa fia romanii în asteptare pana la constituirea propria a biroului și atunci senatul sa alegă undă său doi notari după cum va pofti.

Notariul interimale respondă la cuventarea presedintelui.

Dupa acăstă dlu Prot. gr. cat. Ioanu Pamfilie, în limbă română, saluta cu bucuria în numele româniloră îngrijirea regimului către educatiunea populară și speră că prin acăstă și români, de altintre despăgubiți de tōte drepturile și midilecole pâna acum, voru putea înaintă în cultura. Adaugă că de si legea de instrucție poporale pote produce temeri de desnaționalisare, are firma sperantă, că poporul român și va cunoște și împlini chiamarea și datoriă sea; crede înse mai departe că unde va vedea regimul lipsă no-si va denegă ajutoriul, la care de altintre contribuiesc toti cetățenii, prin urmare și români.

Se procede la constituirea senatului. Aci e de observat că membrii confesiunii catolice, unitarie și moșeice nu au fostu de fată. Ieră la ceteira numelor membrilor se omisera și cele a le membrilor confesiunilor române, ceea ce se îndreptă la obsevarea facă de dlu secret. minist Petru Nemesiu, că membru și astă se cetiră și numele dd. Prot. Vasile Rosiescu și Ioanu Pamfilie.

Cetindu-se instrucțiunea ministeriale numai în limbă magiară, dlu Prot. V. Rosiescu, în numele româniloră din senat pretinde a se ceti și românește, pentru că cu parere de reu, dice dlu protopresviteru, vede că legea pentru limbă nici atâtă nu se respectă întru cătu da dreptu și cõlorulalte limbi nemagiare. De către limbă română are dreptu a fi vorbită în adunări cum e și senatul, atunci e numai consequent, că atari afaceri, care suntu ale senatului sa se și cetește și în limbă română, pentru că scopul cetelei e că membrii sa o precepe și sa o inteleagă, ceea ce nu se întempe, de către se cetește numai în limbă magiară.

Presedintele se escusa în unu modu de totu curiosu dicendu că bucurosu aru ceti și românește dura nu are instrucție tiparita și românește, va

rugă înse pre înaltulu ministeriu, ca pre venitoriu sa i se tramita și instrucțiuni în limbă română. Amu si crediutu ca respectivii funcționari ai statului, cari cunosc forțe bine ce felu de populare se astă în districtele loră sa se fia îngrijit de tempuriu de cele de lipsă pentru adunările senatelor și sa multiamășca acceptările cele atâtă de justă ale cetățenilor statului și sa nu ne totu amâne cu vorb'a. O desbatere interesanta se învinge în urmă proponerei din partea presedintelui, că adeca conformu § 3 trebuie sa depuna membrii juramentulu prescris.

Prof. ref. din Clusiu Sárkány combate cu mare focu juramentulu că unu ce superfluu, pentru că toti căti suntu aci adunati, suntu din bunavointia și resoluțivu către împlinirea missiunei ce au luatu asuprași. Pamfile luându rolul de mijlocitoru e de parere, că dora aru fi destulu apromissiunea. Insa Gyarmati combate și mai cu mare veementia amendouă: juramentul și apromissiunea. Dupa o discuție mai indelunga la carea participă și dlu consil. minist. Porutiu, insa vorbesce în limbă magiară, majoritatea se decide pentru a se petrece în protocolu, ca membrii „apromită.“

Acum vine la rendu, după intielesulu §-lui 6 alu instrucțiunii, alegerea notariului respective a notarilor, de către se voru alege doi, și se alege unu notariu unguru și unu notariu român (Iosif Popu jude sing.)

Alta desbatere viia se învinge cându veni vorbă despre alegerea celor patru invetitori comunali preveduți în instrucțiune § 125; dura fiindu că scăle comunali nu suntu și nici invetitori comunali astă după unu punctu alu §-lui se propuse a se alege barbati de incredere din sinulu invetitorilor confesiuniali și adeca din fia care confesiune cei mai apti. Disputa a fostu infocata și fia care parte apară cu zelu partea sea pâna cându se scăla odata unulu (Prof. Berde) și propune a se alege barbati de incredere fără privire la confesiune său naționalitate, ci numai cu privire la capacitate. O marturisire frumoșă facu unulu din membrii magiari, carea amu doră sa și o însemne bine respectivii domnitori de adi ai situației, ca trebuie sa rosiște unde verde atâtă temere și din acăstă cauza atâtă alipire către confesiuni și din partea noastră a românilor s'au alesu parochulu gr. or. din Samosaleu Ioanu Prodanu și Ioanu Moreșianu (gr-cat.) invetitorul poporale.

Cade mai departe alegerea duoru comisiuni preveduți în § 7, pentru că activitatea loru cade în sferă celei a inspectorului și confesiunile nu voru concede (comisiunilor) sa intre în scălele loru.

Presedintele propune înșinuirea unei reunii de invetitori. Si acăstă se desbată cu multă interesu. Unulu dintre membrii (Sárkány) e de parere că trebuie lasate ideile căci de către ne vomu săli a stringe multu în brâncă (markolni) pre urma vomu scăpa totu din mâna. Mai bine mai putine și și-guru. Se lasă dura că viitorul să desleze întrebarea acăstă.

Cu acăstă se finira agendele adunării prezente. Se mai luă rugarea pentru înșinuirea unei scăle private germane (săsesci), carea se decide a se recomandă ministeriului.

Membrii senatului suntu din cetate și comitatul 34, intre cari 5 romani, langa cari mai vinu și cei ai confesiunilor.

Romanii au vorbitu toti în limbă română afară de dlu Porutiu, carele chiaru și spre mirarea magiilor au vorbitu totu ungurescă.

Ore candu va veni tempulu, ca romanului sa nui fia rustine a vorbi în limbă lui cea sonora, în ori ce publicu său societate?

Cu aceste incheiu și pana la revedere sum alu etc.

In legalura cu cele dise in nr. trecutu publicam aici instructiunea despre alegerele scaunale ale Sabiiului, recomandând-o interesantiloru, că sa o ia cu deosebire in consideratiune.

Instructiune

despre alegerea corpului reprezentativ cetatenesc (al comunitatii cetatenesci) si a reprezentantei cercului, adeca a deputatoru, ce are a-i tramite comunitatea orasului in reprezentanta cercuale (comunitatea scaunului), care alegere are a se efectui in orasului Sabiu lui prin alegatorii competenti in 29, 30 si 31 Octombrie 1869 in intelestul statului provisoriu din 22 Martie a. c.

1. Fia-care alegatoriu, carele e indreptatul de atare prin unu certificatu de alegatoriu, care certificatu suna pre numele lui si i se va tramite, are de a scrie pre o tiedula numele acelor 150 de barbati din sruul celor indreptatiti la alegere, cari voiesce, că sa fia alesi in corpulu reprezentantei orasienesci (comunitatea orasului); apoi se scrie pre o a doua tiedula numele celor 114 de barbati, pre cari i alege pentru reprezentanta cercului (comunitatea scaunului); nefindu iertatul, că membrii reprezentantei cercului sa fia totu deodata si membrii ai reprezentantei orasului.

In corporile respective de reprezentanta se poate alege fia-care, carele are in comun'a respectiva dreptu activu de alegere.

2. Nici un'a din acele doua tieduli nu e iertatul sa cuprinda mai multe nume, decat e numerul representantiloru, si trebuie sa se puna cu acuratetia numele de botez si de familia, meseri'a cetatenesea, seu numerul casei acelui ce va sa fia alesu, că acel'a sa se pota deosebi bine de alte personé cu nume asemenea.

3. Spre intesnirea alegatorilor nu e de lipsa, că fia-care alegatoriu sa-si scrie ca man'a sea tiedul'a de alegere inaintea comisiiunui, ci ei potu intrebuintati si tiedulele scrise, tiparite seu litografate.

4. Fiecare alegatoriu are sa vină intr'un'a din dilele hotarite pentru alegere, adeca in 29, 30 seu 31. Octobre 1869 inainte de amiedi dela 9-12 ore seu dupa amiedi dela 3-6 ore in cas'a sfatului inaintea comisiiunei de alegere si aratandu certificatul de alegatoriu sa dea totudeodata amendoue

tiedulele de alegere adeca atat' cea pentru reprezentanta orasului catu si cea pentru a cercului.

Certificatul de alegatoriu li se voru tramite alegatorilor competenti celu multu pana in 23 Octobre. Dece s'ar intempla, că vre-unu alegatoriu sa nu capete certificatul pana in diu'a aceea, atunci se poate cere in cas'a sfatului unu duplicatu.

Scrutinu se incepe in 1 Novembre a. c. si se face in publicu.

Alegatorilor si concetatiilor!

Pretinindu cuviinciosu insemnatarea cea mare a alegerei, ce o asteptam si aducendu-ne aminte, ca folosirea de drepturile politice preste totu luat e unu din bunurile cele mai frumose ale cetatenilor statului, comitetul subscrisu speréza cu incredere, ca ve-ti luá parte catu de numerosi la alegerea acest'a si ve-li face pre deplinu intrebuinziare de dreptul celu aveti. Dece positi, că sa ajunga in corporile representative barbati de omnia, vrednici si harnici, atunci aveti detorintia santa, a luá barbatesce parte la alegerea acest'a si a starii cu inima drepta prelunga barbatii, pre cari socotiti de mai vrednici de increderea obiectiva.

Tote sa se faca prin voi, nemicu fara voi.

Sabiu, 19 Octobre 1869

Comitetul de alegere.

Unu adeveru.

In nr. 69 a. c. alu „Albini“ ceteram unu tractatul despre „cartile scolastice“, in carele dnu corespondente alu ei aduce inainte urmatorie:

1. Domnia sea crede, ca: „promovarea culturii poporului nostru este o necessitate, detorintia totu asa de mare, că si lupta pentru drepturile lui“; ca dece vomu abate din tote puterile la cultivarea poporului nostru, prin acest'a i punem in mani „arm'a cea mai sigura pentru aperarea drepturilor sele“; ca „lupta pentru drepturile, ce contrarii le denega poporului nostru in modulu celu mai neumanu, si promovarea culturii lui, pre care voim sa basam fitorijulu“, ne dau „doue probleme, decat cari nu (cunosee) mai mari, mai sante si mai urgente.“

Dupa principiile salutarie, pre care ni le infatiseaza d. cor. aici, s'ar areta, ca vrea preste tota felicitarea poporului nostru.

Ce virtuti frumose, ce nobile; numai — de aru si urma dupa densele!

Acest'a se va vedea din urmatorie:

2. Trece la mijlocele cultivarei poporului, intre care numera cartile scolastice si pre invetatorii, apoi dice: „Dece vremu sa avemu scole bune, scole cari nu numai sa figurede aici cu numero, ci sa produca cultura adeverata, trebuie sa stariuim, că sa avemu si carti scolastice bune, si invetatori, cari sa le scia manu.“

La intai'a privire s'arn paré acesto dise, a fi esite din caldur'a animei, pline de adeveru si a nu le mai lipsi nimica in tipulu loru.

Cautando insa cine-va asupra loru mai cu deadinsulu, vedesce in tresele o incurcatura si stirbitura logica, lipsa de principiu seu de adeveru.

La arangiarea dispositiunii logice a mijlocelor cultivarei poporului pune cartile scolastice inaintea invetatorilor, că cum i-eru si spusu cine-va, ca mai intai au esitu pre lume cartile scolastice apoi invetatorii; lasa afara din sru recunoscerea scolii, că institutu publicu suslienu de poporu — eata incurcatur'a, stirbitur'a logica!

Stirbitur a acest'a vedesce lipsa de principiu in planul cultivarei poporului.

De aru si invetatoriul catu de iesusit, de aru ave spre dispositiune si carti scolastice catu de bune; deschidiendu densulu o scola de capulu densului, n'aru puté si acest'a decat firese u'a privata. O scola privata nu poate corespunde cerintelor poporului, fiindu ca invetatoriul privat nu deschide scola sea decat in orasie avute, unde i se resplatesce munc'a mai bine. Apoi fiindu scola la orasul, iera mas'a poporului la tiéra, pre ce puncte aru trece atunci cultur'a la elu preste totu?

Léa dece a facutu d. cor. stirbitur'a logica intr'adinsu, atunci vedesce incercarea de a hui inbusindu adeverulu, că adeca ne mai eugetandu lectorulu la seraci'a poporului, din care se sustine scola in multe comune de ale nostre, sa creda preste totu, ca scolele nostre populare aru si rele si invetatori nostri populari nedemni!

Dece nu? — spuie-ne d. cor. ce comune de ale nostre le scie d-sea avute si scolele loru numai catu porta numele de scola, si invetatori loru numai catu porta numele de invetatori?

Dece cele mai multe comune de ale nostre suntu in adeveru forte serace; cine le poate deodata si imbogati, că sa-si pota sustine scole bune cu invetatori salarizati bine, decat acela, carele poate pedepsi, pre cei ce le-au casinatu seraci'a loru? — insa acel'a le desfasiura tote urmându treptatu!

Aiba d. cor. placerea, a cerceta in comunele cele serace chiaru ale acelor'a „car' denega popo-

FOISIORA.

ARCHEOLOGIA.

(Reprod. dupa „Tr. Carp.“)

(Urmare)

Despre measurele de feru ce amu descrist mai susu, amu aflatu ca s'au ascunsu de catra cei ce le au gasit; amu cerutu de la d. prefectu o inqueta indata ce m'amu intorsu in Severinu, care inqueta s'a facutu chiaru in nopte aceea de catra unu oficiaru de gendarci si unu functionaru alu administratiunii. A doua di junii functionari au venit cu obiectele, fara sa se dea o palma, potrivit rugaciunii ce le facusemu candu au plecatu. Negresitu că cei mai multi dintre acesti sapatori au bagat in sinu cate vre-unu objectu gasit, spre suvenire de candu au sapatu la cetatea Letinilor.

Nu puteam sa plecu din Severinu fara sa mergu si la Topolnita, monastiora, schitu a vornicului Buliga, pre Topolnita in susu, ca la 30 Kilometre departe de Severinu; mai alesu ca sciamu, ca unu monumentu romanu forte frumosu, cu o mare inscriptiune latina, se asta in curtea acelei monasterii. D. prefectu Potea, a bine-voit same insocesca.

Nu este aci loculu sa vorbescu asupra monasterilor nostre.

Monumentul despre care audisem este admirabile, se compune din doua bucati intrege, de chalcieru-marmura, cu o inscriptiune intinsa, cu ornamente frumose, despre care voi relatá candu voi comunicá ministeriului inscriptiunile, ce amu gasit ni tota acesta excursiune, cari credu, ca se voru complecta mai bine candu voi putca sa a-

impresuna cu d. prefectu, dispositiunile cele mai eficiente, spre transportarea acestor doua bucati mari si frumose la Severinu, pentru ca de acolo, sa se pota aduce cu vaporulu la Giurgiu si apoi cu drumul de feru in Bucuresci.

Unu asa monumentu, de o asa frumusete mare si importanta romana, din celu mai frumosu tempu alu primelor colonie, isolatul nu puté ajunge aci; si de-si Vorniculu Bulig'a avea gustulu latinu, incat' si botedia copii cu nume romane, dara n'a pututu sa invente, se aduca din seninu acestu monumentu aci, intre munti, si sa-lu zidesea in avonu spre podob'a bisericei sele, acum 260 de ani.

Din cercetari in cercetari, dera in prejma locului se dice unde-va: la cetate, la gradisca; deca se asta pre unde-va ce-va ziduri vechi etc.; unu betraniu dise altui'a:

— A fi vorba de Zidan'a Dachiloru?

Acesta rostire fu destulu ca sa intru in cercetari si sa aflu, ca mai la vale de schitu, de partea stanga a Topolnitei, in versulu unui piscu inaltu, este o zidaria, uriasia care se chiama: Zidan'a Dachiloru. Porniramu dara, impreuna cu d. prefectu si inginerulu, si cu vre-o 10 omeni cu casmale, spre piscu, la Zidan'a Dachiloru. Cu mari greutati amu pututu urca si nici o alta cetate daca pana aci, cu o asa intindere si taria, pre o asa inaltime, n'amu intempinato. Acii si poate face o idea cine-va, pentru ce grecii numiau pre daci: „Aquele Daci“, (Qe aetoi Aoi'koi). In adeveru ca cuitu de aquile pare acesta cetate a dacilor. Aci piatra este rupta din muntii vecini si aruncata pre acestu piscu cu fortia de Titanu; apoi asiediata prin gramadire si inlestata printre unu cimentu ca si piatra.

Ostenel'a si tempulu nu ne-a iertat sa facem sapaturi; amu luatul insa circonferinta si

planul de situatiune alu acestei admirabile cetati pre care amu onore a-lo alaturá cu No.

Cu regretul dura ca-mi lipsescu mijlocele seriose, necesarie spre esplorarea cetatiei Zidan'a Daciloru, numita astfelu negresitu in primii tempi a-i Slavilor in Romani'a, pentru ca Zidin'a in limbile slave insemná o zidaria, ziduri mari; amu coborit pre ceea-lalta parte a piscului si ne amu intorsu in Severinu.

Monumentul dela schitu a urmat se fia radicatu unde-va in acesta cetate si transportat de aci de Vorniculu Bulig'a acum 260 de ani, si urmeaza se fia radicatu de vre-unu prefectu alu vremei legiune, care a ocupat acesta cetate a dacilor; dara amu mai disu nu este locul aci sa vorbescu de inscriptiuni.

A doua di amu trecutu in Serbi'a, ca sa cumpere nisice anticitati, si monete despre care mi se spusese, dara n'amu gasit mai nimica.

La 9 Augustu amu plecatu din Severinu preste munti, la Tergu-Jiului, pentru ca alassem ca in prejma locului suntu mai multe grupe de ruine, pentru ca sciamu ruinele dela Porcenii, si pentru ca voiamu sa urmarescu drumul romanu pre muntele Vulcanu; 25 de ore a trebutu sa facu dela Severinu pana la Tergu-Jiului, pentru ca drumul este forte reu, tempulu era forte urit, ploná de versá si din mai multe locuri a trebutu sa trami-temu dupa boi, ca sa ne scota din vagasiurile de pre delulu Bujorascu. Amu trasu la dlu Constantiu Danieleescu, pre proprietatea carui a este o grupa de cinci incaperi intocmai ca aceea pre care amu gasit-o la Severina, spre orasul. Amu desfatu si amu gasit nomai doue in doue dile cu vre-o 50-60 omeni, forte frumose si forte intregi, de zidu. Amu gasit diferite fragmente de olaria romana, de olaria din mediul evu si ch'aru vestige din tempulu ocupatiunei nemilor. Aceste

rului nostru drepturile in modulu celu mai neumanu^a, si va vedé, — cu tóte ca acestia din secoli se bucura de o sorte mai buna, că noi, ce scóle, ce invetitori au si ei pre acolo; facendu-o acestia, atunci nu scim cu ce anima aru mai puté sa prelinda dela poporul seu si dela conducatorii acestui, sa-i — faca minuni? — déca nu cum-va postesc scamatorii!

Incheia transitulu tractatului seu pretindiendo, ca: „Cine vrea scopulu, trebuie sa voiésca si mijlocele.“

De buna séma, nevrendu cine-va mijlocele, nu aru fi adeveratu, ca aru ave scopulu. Dara cine aru fi, sa nu vré din tóta anima mijloce, prin care sa pôta ajunge la o sorte mai buna, că in corea se asta elu? — insa numai vrrendu mijlocele, si-aru puté óre ajunge cine-va scopulu? — prin urmare, trebuie sa si abata omulu dupa castigarea mijlocelor; intr-unu momentu, de fri'a lui, i s'ar supune tóte puterile, tóte cercustările intru a-i ajutá sa le prinda, că sa-si ajunga elu prin acelea scopulu?

— Dara cu tóte acestea dlu cor, dupa principiele sele cere dela poporul seu si dela conducatorii acestui sa calce in gur'a tuturor puterilor, tuturor cercustărilor, sa reduca pre urcio-sulu de „trebuie“ la placulu „vrere“, si asiá numai decatú sa-si ajunga scopulu!

Din care fabrica va fi comperatu dlu cor, acestu talismanu ciudatu, la carea aviséza pre români prin tractatulu seu de sub cestiune?

Românulu, inarmatu cu astfelii de talismanu, aru ave, numai sa vré sa intinda mân'a desfacuta, indata i-aru sburá tóte mijlocele necesarie in trensa, si eata-ne la scopu! Ciudatu invetitoriu!

— Ciudata hula! — Despre „cările scolastice bune vom vorbi mai la vale.

3. Miediulu tractatului seu dlu incepe dlu cor, cu urmatóriole:

a) Dupa ce-si arata dorint'a, de a ave scóle mai bune invetitorii mai buni, si arata neplacerea cătra pasirea cea cu incetul spre bine; apoi recunoscere de pedeci in progresul nostru: seraci'a, apesârile straine si greutâtie ori-câru incepulu; in fine descopere si inimici consângeni rechiamându-si eminte „tristulu si rosinosulu periodu alu contractelor dascalesci, date pentru bani, unoru invetitorii pentru mai puteni bani, altor'a insa pentru sume, cu cari mai s'ar si pututo eliberá si pre alta cale de odiós'a detorintia, ce voiau a o incungurá“; la acestea invinuiesce apoi pre organele, care administrâu caus'a scolară.

Mari minuni! — si inca unu soiu de minuni mai ciudate decatú celea din vestitulu periodu alu sisceloru! dara dlu cor, ne aviséza, sa pretendem dela administratorii causei scólei nôstre, sa ni le faca! Noi insa, cari nu ne legânâmu pre ariple fantasmelor, ci acceptâmu dela omu numai aceea, ce elu dupa mijlocele, pre cari si le-a pututo castigá pâna acum, si dupa cercustările, intre cari se abate, in adeveru este in stare sa faca, nu putem nici decum pretendem dela administratorii causei scóleloru nôstre, că: — din greutâtie incepulu sa faca a esf dintr'o data scóle si invetitorii, dupa cum la poporele cultivate de sute de ani; — din seraci'a, pre care au casinat'o poporului nostru, si carea inca figuréza, că iadulu ticalosiei cu deosebire in cele mai multe comune de ale nôstre, apasarea si sgudoirea de seculi uitati prin mâni dusimane straine, sa faca a esf contractari pentru multi bani cu invetitorii harnici dupa cum la comunele si poporele cele de o sorte mai sericita, cari suntu in stare a scóle la trebuintie de acestea sume dupa placulu lor.

Dealtmintrea dupa cum si la poporele cele mai sericite nu potu fi toti membri comunelor loru intru tóte deseverisiti; déca si in vre-o comuna de ale nôstre chiaru vre-unu administratoru alu causei scolare sa fi umblatu a contracta eu vre-unu invetitoriu neharnicu pentru vre-o suma, cu carea s'ar si pututo eliberá acesta de unde aru si voitul elu; au nu se intaresce contractulu dascalescu si de cătra ceci'a-lalti membri alesi ai comunei? — primitoru si acesta sa intarésea cu subserierile loru una atare contractu? nu l'aru si desfintatu cu totulu? si pre acelu administratoru nu l'aru si trantit in positiunea, de a nu mai puté contracta astfelii a dou'a ora?

Ier' déca insusi membrii comunei si aru si avendu candidatulu dumnealoru in adeveru nehar-nieu, inse, fiindu ca este din sinulu dumnealoru, ba pote ca chieru spre alu eliberá de vr'o detorintia odiósa, dumnealoru contr'actéza cu elu că invetitoriu; administratorulu, că sa nu le piérdia susțele, trebuie sa subscrisi si densulu contractulu dascalescu acum lotu administratorulu, cu tóte ca despre asiá ceva nu scie, ori nu si aduce, ori nu vré sa-si aduca, d. cor. aminte, pôta aici vin'a? — De buna séma; căci vin'a nu se pote aruncá 'n lemn, mai bine in capulu bietului administratoru alu causei scolare; că sa aiba omulu la nevoie de ce se tiené! Dlu cor. ignoréza, la darea midilócelor cultivarii poporului (2), scól'a, că institutu publicu susținutu de poporu, — aici se pomenesee tratându despre ea, că despre un'a atare; recunoscere gren-

tâile incepulu (ori câruia); — esprime neplacere cătra propasirea spre bine cea cu incetul; recunoscere saraci'a, apasârile straine, cari bântuesc pre bietulu nostru poporu, — pretinde dela elu sume spre a sustine preste totu scóle că la poporele cele sericite: ce va poté omulu otari din tóte acestea? — sa le luamu dreptu sarituri, lipsa de cultura a semtiului de adeveru si dreptate? séu nu cumva uresce dlu cor. pre preotii nostri, căci Ei suntu adi administratorii causei réleloru nôstre?

Tota lumea cultivata scie si adeveresce, ca preotii nostri ne au sustenutu limb'a si credint'a cea adeverata si inca chiaru in tempurile cele mai grozave sub navalirile mai multoru popore dupre varvari'a loru destulu de feroce si poterose, dupre numerulu loru destulu de intinse, dupre aplecârile loru destulu de cutrerie, in patri'a nostra; in tempulu prefacerii remas'au Ei surdi la glasulu patrici tredite de spiritulu domnitoriu? au nu totu de cătra preotii nostri s'au deschis in nenorocitulu periodu alu lipsei de scólele poporului nostru isvorulu celu fericitoriu alu scóleloru nôstre si inca astfelii, incatul adi ilu vedem tu prin Ei derivatu la tóte comunele poporului nostru, spre alu riură si adaptá desceptândula, luminândulu intru a se impoteri?

Au nu capulu preotimii nôstre acesteia au deschis afara de acesta, inca si frugiferare au crescutu apoi in scóle inalte prin tieri straine o parte buna a inteligintie nôstre de adi? — prin urmare brav'a nostra preotime, pentru ca nunumai a vrutu, ci cu mari lupte, cu multa truda si sudore au si câstigatu asiá midilóce maretie, prin care sa ne promoveze la limanulu fericirii; pentru ca nunumai au vrutu, ci au prinsu cu mâniile, au apasata cu umerii de ne au promovatu in directiunea si neau pusu pre cararea ducatorie si ne conduce la fericirea cea adeverata: cu aceste lapti ale Ei astfelii ne au vatematu Ea? intru atâtta ne au stricatu Ea? — incatul meritea unu asiá complimentu din partea domnului corespondinte sigilatu in frante cu atributulu „rusinosu“?

Judece ori care omu de omenie!

Déca acesta portare a preotimii nôstre aduce dlui cor. rusine; atunci, dieu, nu scim, in ce si va poté asta dsea onorea! „Déca preotimia nostra ne au sustenutu nationalitatea si religiunea, ne au infintat scóle ne au facutu si inca ne face si alte bunetati, de ce nu pasiesce acum mai iute cu noi la perfectiunare?“ — suntu ideele dlui corespondinte; apoi déca aceste pretensiuni nedrep-

incaperi romane au fostu deci facute negresitu spre adaptare catoru-va cohorte, spre padis' drumului si a cetătilor de mai susu, precum la Porcesci, unde se pastréa numele colonici Porci'a. In gîrului acestor'a traditiunea spune ca a fostu o biserică si, in adeveru, facendu sapaturi pre locurile unde se dice ca a fostu biserica, amu gasitul multe carameide cari aru si servit la pardosel'a ei; amu gasitul morminte si o cruce bisanina de piétra veneta, in form'a aceleia de pre caramida exagona din Zimnicea; amu gasitul asemenea multime de carameide sorte frumose, cu reliefsi si smalljuite, cari au fostu negresitu la timpla bisericei; multa fera-ria de eai, etc.

Acstea incaperi au servit la multe renduri de ómeni.

Timpulu devenitul forte reu si noi toti bolnavi pâpa la servitoriu, a trebuitu sa renunciu a visitá cele-lalte ruine din prejma si sa lasu pentru altadata cercetarea locului care se dice La tronuri si la Porcenii si urmarirea drumului romanu pre Vulcanu, precum si admirabilile ruine ale palatului Buzesciloru, facutu cu spesele lui Michaiu Voda pre fost'a proprietate a dloru Bengesci, ale căru palatu colonele capitulurile si marmurele cu inscriptiuni importante, se asta transportate la casele dloru Bengesci in Craiov'a. Scara intréga a acestui palatu a fostu de marmura si ornata de o singura vitia sculptata de Iosu pâna susu.

Amu plecatu déra a dou'a di rapede si la 15

Augustu amu fostu in Bucuresci.

Dle ministru,

Misiunea nostra, a românilor, in archeologia, este mai cu séma sa definim ce au fostu Daci? care a fostu incepulu loru? care au fostu credintele loru? in ce gradu de civilisatiune adjunsese ei cîndu i-au cotropit români si le-au luat tie-

r'a? si apoi cum au daimitu ei cu români in tiéra loru? ce au adoptatui ei dela români si ce au adoptatui români dela dinsii?

Nici intr'unu altu secolu sciintiele archeologice

n'au facutu atât'a progresu, nu s'au adâncitul atât'a

in sciintia, că in secolulu nostru; si, mai cu séma,

de vre-o trei diecimi de ani începe.

Cu nimicu altu noi nu ne putemu prinde in acestu choru alu archeologilor Europei ca venindu cu idee exacte despre fint'a Daciloru. Asiá déra aci mai cu séma trebuie sa tintesca fiecare archeologu românu.

Epoca de pétra, cu tóte periodele ei mai dinante de cătu ori-cari pomeniri ale istoriei si incepulu de industria, dela omulu antedeluvianu, dela omulu fossilu pâna in epoca de bronzu, si pâna in epoca de feru; epoca de pétra este astadi la ordinea dilei in archeologia. Daci au sa jocu unu mare rol in acesta epoca. Tóte armele si instrumentele de pétra aflate prin tiere din vechime locuite si cu cari se mândresc museurile Europei, la noi se gasescu in tóte pările.

Danemarca, Danesii, Irlanda, Scòlia mai cu séma, au datu pâna acum museurile din Europa si discutiunile archeologilor, mai multe obiecte si mai multe subiecte. Silexurile, uneltele si armele loru de pétra facu de vorba in tóte cercurile archeologilor si dau materia de o multime de volumuri. Tiéra nostra nu este mai pucinu avuta in asemenea obiecte, de cătu tierele ce amu citatul.

Care românu, care locuitoriu de tiéra n'a datu, odata macaru, preste o custura de cremene lunga, preste unu topor de piétra, preste unu capu de lancia de piétra, preste o sageta de piétra, preste unu busduganu de piétra, preste o piétra rotundita pentru prastia, preste unu obiectu óre-care lucratu de piétra? Cine a sgarietu putienu pamentulu,

pre la vre-o cetate daca in muntii nostri, pre mălurile gârlelor nôstre, si n'a gasit ce-va ascme-nea obiecte? Iecca aru si o buna intielegere, o deslusire data tuturor propriatarilor, tuturor arendasilor, prefectilor, sub-prefectilor si primariilor mai cu séma, noi in scurtu tempu amu ave multimi de silecsuri si obiecte de piétra, cari s'ar puté lesne clasá si compará intre densele, si apoi cu cele din museurile straine, spre a defini epoca in cari s'au intrebuiti, spre a se areta afinitatea dacilor si a gradelor de civilisatiune a loru cu cele-lalte popore contimpurane loru.

Este de mare trebuintia, dle ministru, sa se aloceze in budgetulu instructiunii publice o suma seriosa, pre care credu ca n'ar refusa camera representantilor natiunii, sa o voteze pentru exploatare seriouse intreprinse pre totu anulu, căci acestea ce amu facutu eu estimp, de si mai seriouse de cătu tóte căte s'au facutu pâna acum, au fostu, cu tóte acestea, numai nisice cercari cu rezultate norocite, spre a putea atrage atentia guvernului si a representantilor natiunii, precum si interesulu celor ce se occupa cu istoria acestei tiere.

Tota acesta caleatoria a mea, in cursu de 43 de dile cu tóte transporturile, cu tóte sapaturele, cu tóte cheltuielile si cu tóte obiectele, a costat 200 napoleoni. Alaturu déra prelunga obiectele ce amu adus in acela si totu ceea ce mai aveam dizerite antiquitati, gasite in tiéra in alte excursiuni ale mele, spre a se depune tóte in museu, clasandu-se prelunga cele-lalte ce amu mai depus; necerendu pentru tóte de cătu numai despargubirea de 100 napoleoni minimum din ceea ce me costă acușită unea loru.

Iecca list'aa totoru acestorui obiecte impreunale. (Va urmă)

talitorie, căci cine poate realiza într-unu momentu perfectiunarea unui popor? — vedescu aplecările dui cor. de astfel: „Dinea densis nu voru sa pripesca inaintarea nostra spre bine; nesuim si midilociu noi, sa — ni o faca acésta altii!“ (a nimerito! — la acei „alti“ multe va mai poté dlu cor. astă vrednică de ramnit!) — : atunci dimpreuna cu totu românu adeveratu si binesemitoriu postim pre dlu cor. sa aiba placere, a ne crutiá cu asiá dragoste, cu atât'a zelu cătra inaintarea spre asiá bine!

Apot urmează dlu cor. mai incolo si dice: — „Altu exemplu, ni aducem aminte a fi auditu, ca unu barbatu de scóla de ai nostri, binemeritatu, a propus unui inspectoratu supremu de scóle sa traduca si sa publice, cum va scí mai bine, instructiunea emisa de min. Thun pentru inv. de scóle populare, o instructiune, carea de siguru n'a fostu facuta de Thun ci de comisiunea barbatiloru de scóla adunati impregiurulu lui. Dar ce, inspectoratul acel'a a credutu, ca si-aru dejosi demnitatea déca aru primi instructiuni dela nemti, si inca dela nemti absolutistici. Dupa aceea, aratându-se neincognitabile o instructiune pentru inv., se traduse si se desformă instructiunea nemtilor si se publicá asiá cár originala, dar' de totu originala. Dupace acea instructiune a fostu mai multi ani singurulu indreptariu pentru invetiatori, sa se intrebe acesta cătu s'a luminat si indreptat prin aceea cu privintia la propunerea obiectelor de invetiamentu!“

Barbatul de scóla alu dlu cor., déca a propus un inspectoratului supremu alu scóleloru nóstre confessiunali sa traduca si sa publice, cum va scí mai bine instructiunea emisa de dlu min. Thun pentru inv. de scóle populare (— déca numai o traducere, o poté publicá numai asiá de bine, cár pro o traducere), de-si in ori-care alta privintia si va si avutu meritele sele, in trebile scolare, potemu dice cu tota dreptatea, intiegea forte pucinu; căci altmintrea trebuia sa scia si in acésta privintia baratu atât'a, ca o instructiune pentru invetiatorii de scóle populare, intocmita de comisiunea barbatiloru de scóla, adunati impregiurulu dlu min. Thun, cu toté ca in adeveru literati, dar altmintrea apoi nemti romano-catolici, nu a potutu si menita decătu pentru si in folosulu scóleloru germane romano-catolice; prin urmare — supremul inspectoratu alu scóleloru nótore conf. nu au avutu tota dreptatea sa nu primésca acelu sfatu absurd si sa nu urmeze lui?

Instructiunea scolare a dlu min. Thun constă din 23 SS.

In § 3 prescrie pentru studiulu religiunii manualele aflatöröe in fîntia cele romano-catolice.

In § 4 prescrie dreptu cărti de cetire:

1) Die Fibel, 2) Das erste Sprach-und Lesebuch, 3) Das zweite Sprach-und Lesebuch, 4) Das dritte Lesebuch nebst der neben demselben bestehenden Sprachlehre. — Cărti pentru invetiararea limbii si datinelor germane si pentru desceptarea si cultivarea in elevi a semtiului naționalu germanu.

In § 7. prescrie cântarea bisericăsa cea romano-catolică.

In § 10 opresce introducerea in scóle a obiectelor de invetiamentu neprescrise si fără concesiune spaciele din partea Inaltului Ministeriu.

In § 11 demânda, a se concepe numai pre temeiul acestor otariri planulu de prelegeri.

Cei-lalți §§ ai acestei instruct. scol. au nesec trusuri generali nevatematorie pentru poporele germane si ne romano-catolice din monarchia.

Acésta este in estrasu cuprinsulu instructiunii scolare a dlu min. absolutisticu Thun; totusi dlu cor. recunoscă de forte bunu sfatulu barbatului domniei sele de scóle celui bine meritatu, de a fi tradusu supremul insp. alu scóleloru, nóstre conf. acésta instructiune scolare, (firesc dupre cuprinsulu ei, căci altmintrea nu era traducere) si a fi si fi organisatu scólele nóstre dupre cerintele ei!

Cu ce — si cum amu potea multiamí dupre vrednicie pentru atât'a bunetate, pentru adeverat'a dragoste si pentru marea placere, pre carea aru si semti'o in prea nobil'a doru anima dd. cor. si barbatul meritatu, de aru si potutu vedé pre elevii nostri in scólele intemeiate cu, si sustenute din sudorea romanului invetiarându din catechismele prescrise religiunea romano-catolicu, ier' din cărtile de celire prescrise limb'a si datinile germane si primindu desvoltarea de semtiurile interiori pentru

natiunea germană, apoi cantândune la rugaciune tropare romano-catolice?!

(Va urmă).

Romania.

Pré Inaltulu Domnu alu româniloru a adresatu dlu presiedinte alu consiliului de ministri urmatórea depesia telegrafica, data din Neuwied in 4 Octomvre:

Diu presiedinte alu consiliu lui de ministri

Chiamatu prin sufragiulu națunei române de a presiede la destinatele ei, ingrigirea de a lucră din toté fortile mele la desvoltarea si fericirea nouei mele patrii a devenit singurulu si unicul scopu alu vietiei mele.

Cându amu primitu tronulu, care-mi fu propusu de iubirea si increderea unui poporu intregu, nu mi-am ascunsu, ca găndirea intima, care a presidat la aclamarea unanimă a principelui strainu, a fostu aceea de a vedé intemeindu-se in România o dinastia statornica, care se sia scutita de fluctuationile politice, la care tiér'a puté si espusa, precum si de a se astă mai pre susu de rivalitatile si luptele partidelor.

Déca despre acésta a-si si pututu pestră in susfletulu meu cea mai mica indoiela, ea aro si disparutu inaintea manifestatiunilor necontenit repeitate, si ale camerilor si ale marilor corpori ale statului, si ale intregei tieri in generalu, care n'a lasatu nici odata sa tréca o ocasiune fără a-mi aduce aminte acésta aspiratiune, totu atât'u de ardentă căt si legitima a poporului român.

Eu pururea amu tientitu de a satisface cătu mai curendu acésta dorintia, atât'u de scumpa româniloru, si déca mi-a fostu cu neputintia de a o indeplint, pâna la asta óra, vin'a a fostu a imprejurărilor, precum si a gravelor ocupatiuni, cari au absorbitu intâi ani ai domniei mele.

Astadi suntu fericiti de a putea da poporului meu garanțile de ordine si de stabilitate, precari ele reclamă pentru viitorulu seu, vestindu-ve, ca eu amu indeplinitu logodn'a mea cu principés'a Elisabet'a de Wied, nascuta in 29 Decembre 1843.

Aducendu prin canalulu domniei-vostre acestu factu la cunoștința tieri, cări'a amu consacratu esistintă mea intréga, antâi'a mea datorie este de a me adresá cu rugi către Atotu-Puternicul, pentru ca elu sa protégă si se bine-cuvinteze România in noua era ce o conduce inainte, si se'mi dea intiepiunea si fortile necesarii, spre a face seruirea sea.

CAROL.

Logodn'a Inaltimei Sele Domnului româniloru a facutu in castelulu de Wied pre Rhin, lângă Coblenz.

Viitora Dómna a româniloru este fiică principesei Mari'a de Wied. Famili'a principesei; suverana asupr'a principatului de Wied pâna la anulu 1806, este legata prin de aprope inrudire cu Curtilile Russiei, Suediei, Olandei, Wurtenbergului, etc.

Natiunea româna de pre acum se poté felicită despre jun'a sea suverana, care se deosibesc totu atât'u prin gratiile si blandeti'a sea, căte si prin nobleti'a animei sele; ea prin virtutile sele va sci, impreuna cu augustulu seu sociu, a realită splendoră tronului României.

(Monitorul.)

** (Schimbarea ministeriului de interne). Dupa unu telegramu alu sfoci de aici: „Hr. Ztg.“ demisionarea Esc. S. ministrului de interne Baronu Venkheim, de care s'a vorbitu multa prin jurnale, aru si o septa complinita. Numai in privintia porsonei prin care se va inlocui acelu ministeriu mai esistă o indoiala. Totu acelu telegramu spune acum, cár de ministru de interne este denumitul Pavelu Rajner, comitele supremu alu comitatului Bars, carele a functionat sub acestu regim cu comisariulu reg. in comitatul Somogy. Acésta stire electrica a numitei foi inca nu s'a constatatu pre cale oficioasa.

** Calindariul tipografiei archidiocesane din Sabiu pre anul de obste 1870 a esituit de sub tipajul Acésta prelungă chronologia, Paschalia, aretarea serba-

torilor schimbătoare, a posturilor, semnelor ceresei s. a. cuprinde: Calindariul iulianu si grigori-anu, patrarele lunilor si anotimpurile, intunecimile, reginetele anului, apoi genealogia casei demilitore, scar'a taxelor, pentru timbru, comunicatiunea postale, unu tractat despre sôre, siemnatismulu bisericiei gr-or. din Transilvania si Ungaria Archiepiscopi'a, Episcopi'a Aradului cu consistoriul delegat la Oradea-mare, si Episcopi'a Caransebesului, cele 10 porunci ale agronomului, aforisme, o poesia de Antonu Paunu si un'a de dlu Bolintineanu; in fine consumarea târgurilor de tiéra din Transilvania, Ungaria (cu Banatulu) si România.

Tablele Calindariului adueo consemnarea tuturor cărtilor, ce s'a tiparit si se astă de vendiare in tipografi'a archidiocesana din Sabiu, impreuna cu pretiurile lor.

Nu este de locu de lipsa a recomandá acestu calendariu, trecerea si cautarea cea mare, ce o astă pre fiecare anu vorbescu destulu in favorulu lui si dau dovăda despre cuprinsulu seu celu folositoriu pentru toti. Observâmu numai ca, cár si alta-data acestu calendaru, spre a inlesni tuturor, si celor mai betrâni ceteri e tiparit cu litere cirile. Prețul pentru unu exemplariu e: delegat 23 xr iéra legat 25 xr. v. a.

* (Multi amici publica.) Domnule redactoru! Subscrișii ve rugâmu se binevoiti a publica nomele stimatilor barbatilor care amu primitu prin dlu adv. Dr. I. Ratiu ajutoriu de 143 fl. 12 xr. Insa ve rugâmu a-i inspiră cu numele precum urmează:

Excelentă Sea domnulu Metropolitul Dr. Ioane Vancea cu 100 fl. Dlu canonicu Elia Vlass'a 5 fl. D. can. Ioane Fekete 5 fl. D. can. Timoteiu Cipariu 5 fl. D. can. Costantin Papafalvi 5 fl. D. can. Ioane Chirila 5 fl. D. can. Basiliu Ratiu 5 fl. D. can. Victoru Mihalyi 2 fl. D. Prof. Dr. Ioane Ratiu 1 fl. D. prof. Beniaminu Papu 50 xr. D. Prof. Gavrilu Papu 2 fl. D. vice-rectorul Teodoru Deacu 2 fl. preschetu la teologia Gedeonu Blasianu 1 fl. D. Vasiliu Crisanu 1 fl. D. Simionu P. Mateiu 1 fl. Dlu Marinu 80 xr. Dlu Ioane M. Moldovanu 1 fl. D. Stefanu Manfi 1 fl.

Susu numitilor domni le aduceam multamita publica pentru, ca au grabit u ne ajută si ajutandune a sustiné in noi vieti'a pre catu-va tempu.

Repetiendu-ne rugarea remanemu omilti servi. Data in ultimă Tofalau in 20 Oct. 1860.

Ioane Tataru, Ioane Moldovanu, din comun'a Tofalau.

11-1

Concursu.

Devenindu vacanta statunea de invetiarioru in comun'a nóstra greco-orientala româna Costei in protopresyteratul Fagetului, prin acésta se scrie concursu de dato de astadi pâna in 26 Octobre 1869 s. vechiu.

Emolumentele impreunate cu acésta statune suntu urmetorele: in bani 73 fl. 50 xr. v. a. 100 puncti de clisa, 100 puncti de sare, 15 puncti de lumi, 10 stingini de lemn, 80 de masuri de cuciuru, 3/4 lanti de gradina si cuartiru liberu.

Doritorii de a occupá acésta statune, se aviseadie a-si asterne concursele sele la comitetul parochialu pâna in terminulu desfătu, indiestrate cu estrasul de hotediu, cu adeverintie despre sciintiele absolvate, despre portarea sea morală si politica, precum si despre servitiulu de pâna acum.

Costei, 5 Octobre 1869 s. v.

Ioane Sudresianu preotu si presidente comitetul parochialu.

Edictu.

Comuna Salv'a si va esarendá pre trei ani, muntele „Runcul tundierilor“ pre teritoriul districtului Naseudu, de către Naseudu, de către Bucovina, situat in muntii comunelor Maieru si Mogura, in marime de 1400 jugere pasciune.

Diu'a licitatiunei publice se desige pre 1 Noembrie 1869 la 9 ore ante meridianie in cancelaria comunale.

Pretiulu strigarei pe anu e 250 fl v. a.

Dela Comitetul comunelui Salv'a 10. Octobre 1869.

Sebastian Cosbucu, Presedinte.

(15-2)